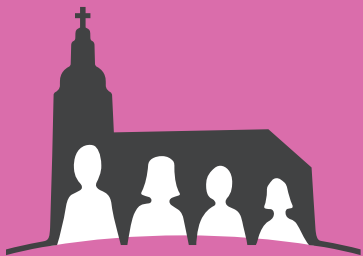

JARO

jaktařská rodina

Adventní vydání — prosinec 2017

Máme tu první společně prožité chvíle druhé poloviny mezidobí, a zároveň spolu začínáme prožívat i první nový církevní rok – *první společný Advent a Vánoce*. Výhodou je, že můžeme zase začít znovu v tom, co se nám nepodařilo, *nebo co jsme opomněli*, a snažit se tak lépe prožít další Ježíšův nový příchod do našich srdcí, domovů, a farnosti.

Takto můžeme (*vlastně máme*) zakoušet, že Ježíš není jen nějaká známá, či neznámá osobnost z minulosti, ale že žije a stále přichází, a že je stále přítomný i mezi námi, jen jiným způsobem, než když se tehdy před dvěma tisíci lety narodil.

Dnes (stejně jako dříve) je k jeho poznávání důležitá víra. Bez ní ho lidé nepoznali (dříve, v tom malém dítěti, *nebo pak i v tesaři*), a bez ní ho nepoznáme ani my dnes (v Eucharistii, v jeho slově, v ostatních lidech, a v sobě). Křesťanství není náboženstvím, které nás informuje, co se kdysi stalo, ani náboženstvím zachovávaní starých obyčejů (pořízení adventního věnce, pak vánočního stromečku, či rozdávání dárků).

Naše náboženství je živý vztah prožívaný s Bohem lidí každého věku, každé doby a každého místa. Každý z nás (v konkrétní době, v konkrétní situaci) píše svým osobním životem své i společné dějiny spásy, stejně jako celé generace lidí před námi i po nás, až do skonání věků.

Ježíš je a bude stále jeden a tentýž. Promlouvá k těm, kdo chtějí slyšet a plnit jeho slova. Ježíš stále znovu důrazně říká dva tisíce let stará slova: „Toto činite na mou památku“.

Proto, když prožíváme další nový rok s církví a s naší farností, snažme se znovu prožívat Ježíšovo zpřítomňování. Nyní v adventní a pak i ve vánoční době, můžeme více vnímat rady a napomenutí, které dávali proroci lidem očekávající Ježíšův první příchod, a které pak Ježíš před dvěma tisíci lety dal nám, abychom čekali na jeho druhý příchod.

Celým Písmem Svatým se vine, jako červená nit, adventní slovo: „Bděte!“

Nic nového nevymyslíme ani my, a proto toto slovo má znít nejen v našich uších, ale i v srdcích, a hlavně v našich skutcích. K našemu adventnímu snažení o společnou modlitbu v rodinách u adventního věnce si můžeme ještě dvakrát týdně (ve čtvrtek a sobotu) ráno přivstat, zajít na rorátní mši svatou, a v tomto vytrvat po celou adventní dobu.

Přeji nám všem požehnané dny adventní, a pak i vánoční.

o. Mirek

Nové tituly naší knihovny – pozvánka

Milé farnice, vážení farníci,

dovolte, abych vám představila nové tituly v naší farní knihovně. Otec Mirek se rozhodl pokračovat v tradici svého předchůdce a s jeho přispěním se nyní můžeme začíst i do následujících titulů:

- **DOCAT – Sociální nauka církve pro mladé** – orientace v praktickém životě podle principů pravdy, spravedlnosti a lásky.
- **Do boje s růžencem aneb Jak se porazit a přitom vyhrát** – Štěpán Smolen – autor postupně uvádí do rozpoznávání nejrůznějších lidských slabostí a pokušení.
- **Nevyžádané rady mládeži** – Marek Vácha – kulometná palba, nebo spíš koberecový nálet.
- **Čekárny a jízdní kola** – Příručka pro svobodné dámy – Taryn Rose – kniha osvěží svou upřímností, se kterou bez použití obvyklých klišé zkoumá, jaké to je být neprovdanou křesťankou.
- **Laická spiritualita Madeleine Delbrelové** – Kateřina Lachmanová – krátká zamyšlení.
- **Po provaze ke Kristu** – Max Kašparů – kniha je určená čtenářům, kteří nepřestávají hledat, určitě si v knize najdou jak pokrm na cestu, tak i motivaci pro další hledání.
- **Lék na únavu ze života** – Anselm Grün – autor postupně probírá různé druhy únavy, věnuje se tomuto jevu z nejrůznějších stran, ptát se po jeho příčinách a popisuje způsoby, jak bychom mohli s únavou zacházet.
- **Svatost je pro každého** – Ellas Vella – na stránkách knihy můžeme poznávat Ducha, který vede ke spáse. Autor však upozorňuje i na síly, které působení Ducha svatého naopak omezují, a nabízí i způsob, jak se osvobodit.
- **Chrám uprostřed tržiště** – Juraj J. Dovala – kniha nabízí jednoduché náměty k tomu, jak žít spiritualitu všedního dne.
- **Síla modlitby za vaše dospělé děti** – Stormie Omartianová – „My, rodiče dospělých dětí, můžeme mít mnoho obav, ale ne vždy máme možnost nějak zasáhnout. Máme však obrovskou příležitost vyjádřit své obavy před Bohem a pozvat ho do nich, aby nám pomohl...“

Proto neváhejte a přijďte na nejbližší farní kavárnu, kde se při dobré kávě můžete začíst do některé knížky z farní knihovny. Těšíme se na vás.

Milena Pchálková & kol. sester knihovnic

Loučili jsme se s otcem Petrem

V neděli 6.8. jsme se loučili s otcem Petrem, který bude nově působit ve farnosti Frenštát pod Radhoštěm. Otcí Petrovi vyprošujeme Boží požehnání a ochranu Panny Marie. Přejeme, ať v nové farnosti najde mnoho nadšených spolupracovníků, ať mu náš nebeský Otec dá jistotu své blízkosti a radost z kněžské služby.

Nový kněz v naší farnosti

O 19. neděli v mezidobí jsme přivítali nového kněze naší farnosti, který dříve působil ve farnosti Tichá a Frenštát pod Radhoštěm. Milý otče Mirku, přejeme Vám, ať se u nás cítíte jako doma.

Letní spolčo v Bohdanovicích podle žalmu 17, 05

Poslední červencový týden jsme se vydali na spolčácký výlet. Přes to, že jsme tentokrát neodjeli daleko, strávili jsme krásné dny. Obešli jsme Slezskou Hartu, plavili jsme se na lodi, vyšplhali jsme Velký Roudný, odvážní otužilci se koupali v jakartovických jezírkách a večery jsme trávili s kytarou u ohně.

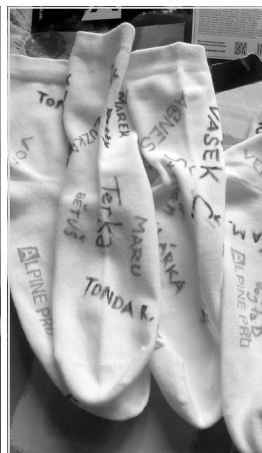
Hráli jsme hry venku i vevnitř. Úspěch sklídila aktivita „Běh o hodnoty“. Po běhu následovala bouřlivá diskuze o hodnotách – o víře, lásce, přátelství, manželství, naději, církvi, ...

Každý den byl zakončen modlitbou a ztišením v „oáze“.

Měli jsme radost, když za námi přijel otec Petr, abychom slavili mši svatou. Protože jsme mu vděční za mnohé, nejen za přátelství a duchovní vedení, které nám věnoval, připravili jsme pro něj jako překvapení malou hru. Hru jsme pojmenovali Procházka. (Pozn.: Tento kultovní pojem vznikl kdysi v Tatrách, kdy jsme se vydali s otcem Petrem na „procházku do oběda“. Skutečně jsme se vydali na procházku do oběda, ovšem oběd se podával v pět hodin odpoledne) Otec Petr dostal mapu Bohdanovic a pokyn „vyhrát!“. Na cestě jsme byli připraveni my, členové spolča. Každý člen spolča držel v ruce lístečky s testovými otázkami přímo pro otce Petra. Můžu prozradit, že otec Petr hru úspěšně dokončil. A to dokonce jako vítěz! :) Dostal od nás ponožky na další životní cesty a knihu Osm kroků ke štěstí.

Přejeme otci Petrovi ochranu Panny Marie, Boží požehnání a inspiraci Duchem Svatým na všech jeho procházkách životem!

Spolčáci

Celostátní setkání mládeže Olomouc 2017 aneb „Nebojte se!“

Celostátní setkání mládeže probíhají v duchu (nebo Duchu? :)) světových dnů mládeže a konají se přibližně jednou za 5 let. Motto letošního setkání znělo: „Nebojte se!“

Členové našeho spolča se nebáli a ve dnech 15.–20.8. 2017 přijeli do Olomouce, aby se setkali s dalšími 6 500 mladými lidmi z celé České republiky.

Byl připraven bohatý program: Biskupové, kněží a další zajímaví hosté (například režisér Jiří Strach či zpěvák Pavel Helan) nás během setkání povzbuzovali, „abychom se nebáli života, lásky, budoucnosti, abychom se nebáli být sami sebou, abychom se nebáli uvěřit Kristu a svědčit o Ném svým životem.“

Každý den byla sloužena mše svatá, bylo připraveno mnoho přednášek, workshopů a koncertů. V průběhu celého setkání bylo otevřeno mnoho kulturních památek a klášterů, které jsme tak měli možnost navštívit. Společně jsme se modlili, zpívali, sportovali, tančili, chválili Pána a užívali si vzájemného společenství. Také jsme měli možnost zapojit se do dobrovolnických aktivit a udělat něco dobrého pro druhé či pro město Olomouc.

Dny v Olomouci jsme si maximálně užili! Bylo krásné vidět se a mluvit s tolika lidmi, kteří sdílí křesťanské hodnoty.

Poděkování patří všem organizátorům, ale také účastníkům, kteří se nebáli, přijeli a svědčili o živé církvi a vztahu ke Kristu!

Alžběta Hanušová

„Za vše cos mi daroval, přijmi Pane dík...“

Při nedělní mši svaté 10. 9. jsme děkovali za úrodu. Schola zazpívala překrásné písně s doprovodem kytar, houslí, pozounu a bubnu.

Z žehnací motlitby:

Všemohoucí dobrý Bože,

*ty dáváš příznivé počasí a zavlažuješ zemi,
aby mohla vydat své plody.*

Přijmi náš dík za to, co jsme sklídili a dej,

ať se z letošní úrody nasytí také ti,

kdo dosud trpí hladem, aby i oni mohli chválit tvé jméno.

Po mši svaté jsme se přesunuli na faru – proběhla zde pravidelná farní kavárna a knihovna. Tři hodiny po poledni – tentokrát na farní zahradě – zavoněly špekáčky. Tady jsme se oficiálně rozloučili s letošními prázdninami.

Jan Hanuš

Den se svatou Hedvikou

V sobotu 23. 9. jsme se opět po roce sešli na faře, abychom oslavili svátek některého z českých svatých, letos svatou Hedvikou, a zároveň jsme se o ní něco naučili. A jak to probíhalo?

Všichni jsme se posadili kolem stolu a společně poslouchali Lenku, která nám o sv. Hedvice něco pověděla. Dozvěděli jsme se například, že se už ve 13 letech vdávala, měla hodně dětí a starala se o malomocné. Poté jsme odstartovali první hru, ve které jsme ve svých týmech na faře hledali kartičky s písmeny a obrázky. Když jsme všechny našly, a nebylo to lehké, protože je Bety pořádně schovala, podařilo se nám s jejich pomocí rozluštit šifru „Líp jíst u paní jako žebrák, než u stolu pána“, která se vztahuje k životu světice. Stejně jako ona, jsme si i my vyzkoušeli, jaké to je chodit bos. Když jsme dokončili i tuhle poznávací hru, vydali jsme se z vyhřáté fary (otec Mírek na nás myslel a zatopil nám) do mrazivého a pochmurného počasí a zamířili jsme do kostela na další část programu. V různých zákoutích kostela jsem hledali lístečky s částmi modlitby Růžence, které tam ukryli Klárka a Pavel. Když jsme všechny kousky skládačky našli, zamířili jsme k varhanám, na které nám naše varhanice zahrála. Chtěli jsme se podívat na zvon ve věži, ale chybělo nám světlo a svého cíle jsme nedosáhli. Na faře nás čekal výborný oběd, za který děkujeme paní Míčkové, a hned po něm jsme se vrhli na skládání modlitby Růžence z kartiček, které jsme našli v kostele. Když jsme i tuto hru s menšími či většími obtížemi zvládli, pokusili jsme se zjistit, jak pečovat o malomocné. Hra, která spočívala v obvazování malomocného člena týmu, vzbudila velké nadšení a v tomto duchu jsme vyrazili domů. I přes nepřřízené počasí jsme si to užili.

Barča Laifertová

Dvojnásobná radost na Misijní neděli

V neděli 22. října jsme v našem kostele slavili tzv. Misijní neděli. Připojili jsme se tak k celosvětové církvi, která vždy předposlední říjnovou neděli slaví Světový den modliteb za misie.

Text jedné z písní, které zpívala schola zní:

*Posílám vás ke všem lidem ze všech ras a národů,
abyste je shromáždili jako rolník úrodu.*

*Já jsem s vámi vždy a všude budu církvi pomáhat,
aby nové učedníky uvítala do svých řad.*

*Křtíte dospělé i děti, křest jim bude znamením,
že mi patří a že já se ve své lásce neměním.*

Velkou radost nám tedy udělalo to, že jsme mohli v našem společenství přivítat malého Honzika, se kterým jsme oslavili jeho křest.

Naše farní společenství se již tradičně zapojuje také do akce Misijní koláč. Po mši svaté prodáváme koláče a další výrobky. Výtěžek z prodeje pak putuje skrze Papežské misijní dílo všem, kteří tuto finanční pomoc potřebují. Děkujeme všem, kteří napekli koláče a buchty a připravili i další výrobky a jejich prodej.

Jan Hanuš

Lepší mječ než nemječ

Jak jistě každý ví, 17. 11. byl státní svátek, tudíž volno, a tak spolčo nelenilo a vyrazilo do Frenštátu – za otcem Petrem. Cesta byla poměrně veselá, jelikož nikdo z nás pořádně neznal trasu, tak jsme se párkrát vraceli a možná trochu zbytečně zajížděli, ovšem Vojtovi a Vojtovi patří obrovský dík za to, že nás v pořádku dovezli tam i zpět. Ubytování jsme byli na faře v Tiché – bývalém obydlí otce Mirka. Sice už tam nejsou ovečky, ale fara je to moc pěkná, i když tedy trošku studená, zvláště když nefunguje termostat (jak jsme zjistili).

Otec Petr nám ve Frenštátu předal klíče, my se v Tiché zabydli, pozdravili s otcem, který přijel a zase odjel a poté jeli na výlet. Viděli jsme skokanský můstek, téměř šli na stezku v oblacích a přeskakovali přes popadané stromy. Už trošku unavení jsme dorazili zpět do Tiché (až na Marka, který jel domů, jak jsme postupně všichni zjišťovali), kam za námi přijel otec. Povídali jsme si o neřestech, načež jsme jeli do Frenštátu na večerní mši, posleze adoraci. Pak nám otec ukázal faru a řekl, jaké s ní má velké plány – na brigádu už se těšíme! Hurá zpět do Tiché a konečně večere! Snad nikdy nám brambory tolik nechutnaly.

No a v druhý den jsme posnídali, přijel otec Petr a pokračovali jsme v neřestech... tedy v povídání o neřestech. Poté jsme udělali oběd a zahráli několikrát spolčáckou nejoblíbenější karetní hru – Bang. Potom nezbyvalo než uklidit, udělat společné foto, rozloučit se s otcem a vyrazit domů. Věříme, že už příští rok si pořádně zatrsáme v novém farním sále a třeba zde oslavíme i Silvestr... A hlavně, jak se říká na Pražské, lepší mječ než nemječ!

Terezie Smolková

Nové sochy na hlavním oltáři

Ve středu 15. listopadu při mši svaté otec Mirek posvětil nové sochy na hlavním oltáři. Čtyři nové dřevěné sochy svatých Petra, Pavla, Cyrila a Metoděje nahradily sochy, které byly z našeho kostela odcizeny před více než dvaceti lety.

Jan Hanuš

Téměř adventní koncert

V neděli 26. 11. – na slavnost Ježíše Krista Krále – si naše schola připravila Téměř adventní koncert – hudební procházku po významných obdobích liturgického roku. Zazněly písně v různých stylech a náladách – veselé vánoční, vážné postní nebo radostné velikonoční. Mezi nejexotičtější žánry, které zazněly, jistě patřil jihoafrický tradicionál a český rap.

Nebylo možné přehlédnout, že schola byla výrazně početnější, než obvykle. Tolik zpěváků a zpěváků by vydalo na velký chrámový sbor a nikoli jen scholu. Marie Hanušová tento stav kometovala slovy „... *dnes jsme obohaceni o několik občasníků, to jsou ti, kteří s námi zpívají občas, ale velice rádi.*“ Ke zpěvákům se přidaly housle, flétny, kytary, klávesy a rozličné perkusivní nástroje – africký buben, rolničky, tamburína a dřevěný „chřestýš“. Na závěrečnou skladbu se přišel ukázat i trombon.

Nejen schola byla početnější než obvykle, stejně tak i posluchači, kteří na koncert přišli. Zaplnili celý kostel a vytvořili nádhernou atmosféru. Nakonec všichni odcházeli navzájem obdarováni svědectvím o radosti, víře a naději.

Jiří Hon

Za fotografie moc děkujeme fotografu Petru Kubesovi.

RORÁTY

Každý čtvrtek v 7.00 a sobotu v 7.15 v kostele v Jaktarži, děti budou Panně Marii zdobit pláště hvězdičkami.

ADVENTNÍ ZPOVÍDÁNÍ

17. 12. **Jaktař**, NEDĚLE budu zpovídat jako obvykle přede mší svatou, *pokud bude zájem, i po obou mších svatých*, odpoledne 14.00–17.00 společná zpověď děkanátu v konkatedrále.

18. 12. **Vlaštovičky**, PONĚLÍ od 16.30 adorace + zpověď

20. 12. **Jaktař**, STŘEDA od 16.30 zpověď, *popřípadě podle zájmu i po mši svaté od 18.00*

21. 12. **Milostovice**, ČTVRTEK od 16.30 adorace + zpověď

22. 12. **Jaktař**, PÁTEK od 16.30 zpověď, *popřípadě podle zájmu i po mši svaté od 18.00*

23. 12. **Jaktař**, SOBOTA, přede mší svatou, *popřípadě i po mši svaté*.

Po domluvě na tel. 737 618 613 kdykoli po celý rok na faře.

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

10. 12. **neděle** – na faře od 15.00 **mikulášská besídka**

31. 12. **neděle** – na faře od 18.00 spolčo, s půlnočním obdivováním ohňostroju u jaktařského kostela.

7. 1. 2018 – program na vánočním farním posezení.

VÁNOČNÍ MŠE SVATÉ

24. 12. **neděle** – Štědrý den, Vigilie ze Slavnosti Narození Páně – 21.30 JAKTAŘ

25. 12. **pondělí** – Slavnost Narození Páně – 7.15, 9.30 JAKTAŘ

26. 12. **úterý** – Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka – 7.15, 9.30 JAKTAŘ

27. 12. **středa** – NENÍ MŠE SV.

28. 12. **čtvrtek** – NENÍ MŠE SV.

29. 12. **pátek** – pátý den v oktávu Narození Páně – 15.00 VLAŠTOVIČKY, 17.30 JAKTAŘ (*bilance farnosti*)

30. 12. **sobota** – šestý den v oktávu Narození Páně – 17.30 MILOSTOVICE

31. 12. **neděle** – Svátek Svaté rodiny Ježíš, Marie a Josefa – 7.15, 9.30 JAKTAŘ (*na obou mších společná obnova manželských slibů*)

1. 1. 2018. **pondělí** – Slavnost matky Boží, Panny Marie – 17.30 JAKTAŘ (*poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku*)

7. 1. **neděle** – Slavnost Zjevení Páně (*přeložená ze soboty*), 7.15, 9.30 JAKTAŘ, **žehnání**, vody, kadidla a křídý, **požehnání** tříkrálovým koledníkům, **vánoční** farní posezení, **končí** doba vánoční,

8. 1. **pondělí** – Svátek Křtu Páně – 17.30 JAKTAŘ.

Od ledna budou bývat mše v sobotu v 7.00 v kapli na faře.